

לברית נשים בצורת אפר

טו ויאמר מלך מצרים, למיילדת העברית, אשר שם האחת שפירה, ושם השנית פועה.
 טז ויאמר, בילדכו את-העבריות, וראיתן, על-האבנים: אם-בן הוא והמתן אותו, ואם-בת הוא וחייה
 יז ותיראן המיילדת, את-האֵלֶּקֶים, ולא עשו, כאשר דבר אליהן מלך מצרים; ותחיינן, את-הילדים.
 יח ויקרא מלך-מצרים, למיילדת, ויאמר להן, מדוע עשיתן הדבר הזה; ותחיינן, את-הילדים.
 יט ותאמרן המיילדת אל-פרעה, כי לא כנשים המצריות העבריות: כי-חיות הנה, בטרם תבוא אליהן המיילדת וילדו.
 כ וייטב אֵלֶּקֶים, למיילדת; וירב העם ויעצמו, מאד.
 כא ויהי, כי-יָרְאוּ המיילדת את-האֵלֶּקֶים; ויעש להם, בָּתִּים.
 כב ויצו פרעה, לְכָל-עַמּוֹ לֵאמֹר: כָּל-בֶּן־הַיֹּלֶד, הַיֹּאֲרָה תְּשַׁלְּכֶהוּ, וְכָל-הַבָּת, תַּחְמִיץ.

1. מה מבקש פרעה מהמיילדות?

2. האם הן עושות את מה שהוא ביקש מהן?

3. האם התוכנית של פרעה לעצור את הילודה של עם ישראל מצליחה?

4. מהו השכר שמקבלות המיילדות מהקב"ה על שלא הרגו את הבנים של עם ישראל על פי פס' כא?

5. **בונס- רש"י ורשב"ם** עסקו בשאלות- מי עשה בתים למיילדות? ומה הם אותם בתים?

רש"י:

פס' כ' - וייטב אלהים למילדת. מהו הטובה

כא ויעש להם בתים. בתי כהנה ולויה ומלכות שקרוין בתים. ויבן את בית ה' ואת בית המלך (מלכים א' ט א). כהנה ולויה מיוכבד, ומלכות ממרים, כדאיתא במסכת סוטה (סוטה יא ב):

רשב"ם:

פס' כא' - ויעש להם בתים. לשומרם פן ילכו לעבריות היולדות.

השילמו את הטבלה בעזרת התשובה הנכונה מלמטה

הקב"ה

בתי סוהר

מעמד בעם ישראל

פרעה

רשב"ם	רש"י	
		מי עשה בתים למיילדות?
		מה הם אותם בתים?
		עיגון בכתוב (הוכחות מן הפס')

תקופת השואה כמו בימי שואה כנ"י הצארים הצמידה את היהודים מול מציאות חיים בלתי אפשרית, של מלחמת קיום וס יומית, של מאבק על הישרדות, של שמירה על קידוש החיים, הפכה את הנשים לאחד האזורים המרכזיים במאבק זה. כושר צמידתן של הנשים במשברים, וכוח הסבל והאמונה שניחן בהם סייעו להן לשאת בתפקידן המסורתי של שמירה על מסורת המשפחה, גם במציאות של שבר בה כל המסורות המסורתיות התמוטטו.

2. צפו בסרטון [הבא](#) מספטמבר 1943 אחד שניצל כמעט במיוחד כתבואה מהרשעתם כלפי גיבורת הסרטון במהלך הצפייה? אלו צרכים הובילו את גיבורת הסרטון?

3. קראו את הציונים הבאים של ניצולי שואה או בני משפחתם וכתבו לידי כל אחד מהם מה הייתה תרומתן של הנשים להישרדות בימי השואה?

"...הערצתי את אמי. התפעלתי מהשקט שלה, משליטתה העצמית, מחוכמתה, מכך שידעה להיאבק על החיים באומץ כזה, לגבור על הפחד, לגבור על הבהלה בזמנים אכזריים כאלה. אהבתי אותה על מסירותה ללא גבול ואהבתה הגדולה שרחשה לנו, למשפחה ("...הלינה בירנבאום, 'החיים כתקווה', ע' 33)

"...רבקה דברה על ליבנו שלא ניפול ברוחנו, שנמשיך את החיים כפי שחיינו לפני המלחמה, כל אחת כשם שחונכה בבית הוריה וברוח בית יעקב".

המשכתי לדאוג להכנת הארוחות באמצעות תנור הפרימוס שלנו, שהוסתר בין שתי מכונות תפירה, הרחק מעינו הבולשת של מנהל העבודה. פעמים, בישלתי מרק תפודים. לעיתים קרובות יותר, בשל המחסור בתפודים, רקחתי מרק סמיך מקמח ומים, מעט פיסות תפוחי אדמה וקמח מלח. הייתה זו ממש סעודת מלכים... הגברים הרעיפו ברכותיהם על ראשינו בתמורה לאותן סעודות, שהחיו ממש את נפשם. ואילו אנחנו בליבנו את רבציה והלה על העבודה שהורישו לנו- חותם נצחי של אהבה ורעות.

"במשך כל נדודינו השתדלנו תמיד לקיים מצוות הדלקת נרות לשבת ויו"ט. יש ותפוח אדמה נקוב שמילאנו אותו במרגרינה ופתילת סמרטוט בתוכו שימש לנו כנרות שבת בחשכת דלותנו...מה כוחם של נרות פשוטים אלו להדליק בליבי אש יקוד זו? לא ידעתי לתת הסבר להרגשה זו אך חשתי כאילו נשמותיהן של הצדקניות שבכל הדורות קשורות קשר אמיץ בנרות. אפשר שראיתי אותה שעה פניה של אימי המכוסות וחשתי כי זכותה זו של אימי יש בה כדי להאיר את ליבי הדווה ("מרים וינשטוק - האישה בשואה, אתר זכור)

"אין הזמן מתאים לספר לכן על כל מה שעבר עלינו, ובפרט איזה גיהנום היו החיים הללו עבור איש דתי. אולם עובדה אחת יש לספר: האמת של דרך האמונה התבלטה ונתגלתה לעין דווקא תוך הגלגולים ודרך העינויים האלו. מצויד וחדור אמונת אומן, אמונה שבלב, אפשר לעבור נתיב ייסורים קשה מנשוא בחיים ולהישאר בטהרה. במקום שסטו מדרך הצניעות, דווקא שם הכירו בערכה ובכוחה. במקום שנדרסו יושר ואהבה ברגל גסה, הרגישו בחשיבותם בחיים ואיזו צורה יש לחיים בלעדיהם."